

הסיפור
שליסיפור מעורך השראה
לשולחן השבתזרעא
של קיימא
הרב משה הבלין

של אשתי. הייתה לנו אז רק בת אחת, ואשתי הייתה בהיריון עם בננו הראשון, איציק. ההיריון היה קשה מאוד ורצוף בבעיות, וסיפורתי לרבי על מצבה של אשתי. הרבי בירך, "שבעזרת ה' תהיה לכם נחת מהילדים". ברגע ששמעתי שהרבי אמר "ילדים" בלשון רבים, הבנתי שאין מה לדאוג ושהכל יהיה בסדר.

ברוך ה', בהמשך נולד לנו עוד בן, אבל אחר כך החלו בעיות רבות, ואשתי עברה שש הפלות בזו אחר זו. כל הרופאים שעמם התייעצנו אמרו שיש איזו בעיה ברחם, ושם היא רוצה שוב ללדת היא חייבת לעבור ניתוח. במצבה זה, אמרו, אסור לה להיכנס להיריון, שכן קרוב לוודאי שתפיל שוב, וזה כרוך בסיכון רב גם עבורה. כמוכן שכתבנו לרבי גם על עניין זה, ותשובתו הייתה, לעשות "כעצת רופא ידד".

לקראת י' שבט תשמ"א (1981), זכתה אשתי בהגרלה שהתקיימה בקריית גת על כרטיס טיסה לרבי. היא נסעה אז עם בתנו הבכורה, שיינדל יפה, ותכננה לנצל את הזדמנות כדי לבקש ברכה לילדים.

כאשר הן נכנסו ליחידות דיבר הרבי תחילה עם הבת. "האם את מדליקה נר לכבוד שבת קודש?", שאל הרבי. בשנים שקדמו לכך עורר הרבי שגם בנות קטנות ידליקו נרות שבת. כשהשיבה בחיוב, העניק לה הרבי שטר של דולר. אחר כך פנה אל אשתי, ובין היתר, התייחס לבקשתה בעניין הילודה וההתלבטות בנוגע למצבה הרפואי. שוב אמר הרבי לנהוג כעצת רופא ידד. אשתי יצאה מאותה יחידות קצת מאוכזבת, מאחר שקיוותה שהרבי יברך שתזכה לילדים מבלי להזדקק כלל לרופאים.

אשתי נשארה שם גם בשבת שאחר י' שבט, פרשת בשלח, ובהתוועדות שהתקיימה אז דיבר הרבי שוב - כפי שהרבה לדבר באותה תקופה בצורה מאוד חזקה - על חשיבות עידוד הילודה. הרבי הזכיר בהקשר זה את מאמר חז"ל בגמרא מסכת יבמות, "אין בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שב[אוצר הנשמות המכונה] גוף", והסביר שבעת הזו חשוב להרבות בילודה שכן דבר זה ירז את ביאת המשיח.

לאחר ההתוועדות צעדה אשתי ברחוב כשהיא מהרהרת בדברי הרבי וכואבת את מצבה. בעוד ימים ספורים היא תשוב ארצה, והיא לא יודעת מה לעשות. בדיוק אז פגשה את שכננו הרב ירוסלבסקי, רבה של שכונת נחלת הר חב"ד בקריית

ב' יקרתי אצל הרבי בשנת תשל"ד (1973) בחודש תשרי, חודש החגים. באותה שנה פרצה מלחמת יום הכיפורים, ובכל התקופה שקדמה לפרוץ המלחמה, ובמיוחד בימים שלפני יום כיפור וביום כיפור עצמו, ראו כל מיני שינויים וחידושים בהנהגת הרבי. בזמן התקיעות של ראש השנה, וכן לפני ובמהלך שירת "מארש נפוליון" בסיום תפילת נעילה, בכה הרבי בכיות איומות. כמו כן, הרבי הורה לערוך כינוס ילדים מיוחד במהלך עשרת ימי תשובה, וביקש להוסיף במהלך תפילות מיוחדות עם הילדים. בתום הכינוס היה חידוש נוסף, כאשר הרבי החל בחלוקת מטבעות, ובמשך שעות העניק באופן אישי מטבע לכל אחד ואחת מהילדים. בדיעבד התברר שבאותה עת ממש ערכו אויבי ישראל את ההכנות האחרונות לקראת מתקפת הפתע שלהם.

בדרך כלל, בימים שבין יום כיפור לסוכות היה הרבי מקבל את האורחים ליחידות, וגם עבורי נקבע תור להיכנס אליו למחרת יום הכיפורים; אך עוד אחד מהשינויים באותה שנה היה שבאותו יום הרבי נסע לאוהל - לציון של אדמו"ר הרי"צ - ומשום כך בוטלה היחידות שתוכננה לאותו ערב. כך יצא שליחידות עם הרבי נכנסתי רק אחרי חג הסוכות. בין יתר הנושאים שעליהם ביקשתי באותה יחידות היה בנוגע להיריון

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

מלאכי הסמוכה לקריית גת שהיה מעורה במצב, ושיתפה אותו בהתלבטויותיה.

"כתבי לרבי שגם את רוצה להיות שותפה במה שדיבר על ריבוי הילודה", יעץ לה הרב ירוסלבסקי, "ושאת מבקשת שהרבי יברך ויבטיח שהכל יהיה בסדר, ושלא יהיה צורך ללכת לרופאים". אשתי עשתה כעצתו, וזכתה לקבל מענה מהרבי, "ויהא בהצלחה רבה, מתוך בריאות הגוף והנפש". כמובן שאחרי תשובה שכזו היא יצאה מעודדת ובתחושת התעלות מיוחדת.

בהמשך, נכנסה אשתי להיריון, ולמרות שלאורך הדרך היו אי אלו סימנים אופייניים כאילו שהיא עומדת להפיל חלילה, בטחנו בכל ליבנו שברכת הרבי תתקיים - ואכן בשעה טובה נולדה אז בתנו השנייה, חנה.

אשתך אפיזודה מעניינת שהייתה לי עם אותה בת. כשהייתה פעוטה בת שנתיים, היא גילתה עקשנות וסירבה לברך על דברי מאכל שניתנו לה. שמעתי פעם שמישהו שאל את הרבי על תופעה דומה, ותשובת הרבי אז הייתה לבדוק את נושא כשרות המאכלים, שמא הילד אוכל דבר מה שיש בעיה בטיב כשרותו. באותה עת נסעתי לרבי והחלטתי לכתוב לו על הנושא. תשובת הרבי הייתה, "להתנהג איתה כהרמב"ם בהלכות תשובה", כלומר, לתת לה פרסים ("כדי לקבל שכר", בלשון הרמב"ם). כך עשינו וזה באמת עבד. מהעובדה שהרבי נתן לנו הוראה שונה על אותה בעיה, למדתי שהרבי עונה לכל אחד את התשובה המדויקת, שמתאימה לו ביותר.

לאחר אותה לידה רביעית בה נולדה בתנו השנייה, אשתי הפילה שוב. כתבנו לרבי וביקשנו שכמו שהרבי בירך בפעם הקודמת שייולד זרעא של קיימא, שהרבי יברך שכן יהיה עוד פעם. על כך ענה הרבי: "אזכיר על הציון", כלומר, אזכיר זאת לברכה בעת התפילה על הציון של אדמו"ר הרי"צ.

תשובה זו של הרבי, "אזכיר על הציון", הייתה תשובה מאוד שכיחה, ואף שלכאורה לא היה בה ברכה מפורשת או הבטחה שבקשתנו תתקיים, כבר למדתי בהזדמנות אחרת שאין להמעט בערכו של מענה זה. היה זה בתקופה שהישיבה בקרית גת, שבראשה אני עומד, נקלעה לחובות גדולים. ברוך ה', בסופו של דבר הצלחנו לצאת מזה בניסים גדולים, אבל הייתה תקופה ארוכה של לחץ נוראי שבו התרוצצנו בין משרדים שונים בניסיון להגיע להסדרים. כמובן ששיתפנו את הרבי בכל צעד שעשינו, ותשובתו תמיד הייתה, "אזכיר על הציון". בשלב מסוים חשתי חלישות הדעת מכל העניין, וכתבתי לרבי שאיני מרגיש עידוד מצדו למצבנו. בתגובה כתב לי הרבי: "עניתי כבר כמה וכמה פעמים 'אזכיר על הציון'. ישאל רבני אנ"ש, היש עידוד גדול מזה?"

אחרי שהרבי בירך "אזכיר על הציון" אשתי אמנם נכנסה להיריון, אבל בשלב מסוים שוב הופיעו כל הסימנים המעידים על הפלה, לא עלינו. היא נסעה לשערי צדק להיוועץ בפרופסור מומחה, שעשה בדיקת אולטרה-סאונד. בתום הבדיקה הוא הודיע לה שהעובר כבר מת, ושחייבים לבצע הפלה במהירות כדי שחלילה לא תתפתח הרעלה שעלולה לסכן אותה.

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

התקשרתי מיד לרב חודקוב, מזכירו האישי של הרבי. ידעתי שכשהוא מדבר, לעתים קרובות גם הרבי נמצא על הקו. כמה פעמים שמעתי בעצמי את הרבי מדבר ברקע, למרות שהדיבור הישיר היה מול הרב חודקוב. שאלתי, "מה לעשות?", ואחרי רגע אמר הרב חודקוב, "הרבי אמר לשאלו רב".

פנינו שוב לרב ירוסלבסקי, והוא אמר לחכות ולא לעשות הפלה. חיכינו שבועיים, ואז החלו כאבים חזקים. אמרנו: "הנה, בדיוק כפי שחזה הפרופסור בשערי צדק שאמר שהעובר מת - הוא הבטיח שיהיו סיבוכים אם לא נעשה הפלה, והנה זה מתקיים".

מיהרתי להתקשר שוב לרב חודקוב, והפעם שמעתי את הרבי ברקע אומר, "כבר אמרתי לו שישאל רב, ויהיה בהצלחה". הרב חודקוב חזר על דברי הרבי, וסיים את השיחה.

חזרנו ונועצנו ברב ירוסלבסקי, והוא אמר, "חכו עד אחרי חג השבועות. יש לי רופא ידיד באשקלון, ד"ר שלזינגר - אחרי החג נדבר איתו". במוצאי החג התקשרנו לד"ר שלזינגר, והוא הזמין אותנו להגיע למחלקה. שם בדקו את אשתי וביצעו אולטרה-סאונד חוזר, והפלא ופלא - הכל היה תקין, ההיריון תקין! "אז מה פשר הכאבים?", שאלנו. הפנו את אשתי למיון, ושם בדקו וגילו שהיא סובלת מאולקוס, כיב פפטי בקיבה, שלא היה קשור כלל להיריון.

ברוך ה', למרות שבמהלך ההיריון היו כל מיני בעיות, לבסוף נולד בנו מנחם מענדל, בריא ושלם, בדיוק כפי שהבטיח הרבי. עד היום שמור אצלנו המסמך מהפרופסור בשערי צדק שקבע שהעובר כבר לא בין החיים, אבל בברכת הרבי זכינו לנס גלוי ומוחשי.

הרב משה הבלין הוא ראש ישיבת חב"ד בקרית גת, ומזה כעשרים שנה מכהן גם כרב העיר. הוא רואיין בביתו בחודש אלול, תשע"ד (2014).

דודס ומופץ באה"מ ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

תשכ"ד (1964) — התאריך שבחר הרבי לחתום בו את ההקדמה של כרך ג' מסדרת לקוטי שיחות לקראת הוצאתו לאור באותם ימים, היה כ"ח טבת - יום ההולדת של אמו, הרבנית חנה נ"ע. כשמונה חודשים אחר כך נפטרה הרבנית חנה, ובדיעבד התברר כי היה זה יום ההולדת האחרון שלה בימי חייה. ¹ כ"ח בטבת.

1 לקוטי שיחות ג, הקדמה להוצאה הראשונה

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org